

[Johs. Christiansen.]

ikke danne nogen generel Regel for det, vi taler om her. Undersøger man, som jeg siger, Værdien af de Forbedringer, der er gennemført, viser det sig for Aldersrentemodtagernes Vedkommende, at Forhøjelserne andrager for Ægtepar med Tilgangsalderen 65 Aar og derover ca. 425 Kr., for enlige Kvinder ca. 400 Kr. og for enlige Mænd ca. 320 Kr. aarlig. For Invalididentemodtagerne andrager Forhøjelserne endnu mere, nemlig henholdsvis 545 Kr., 460 Kr. og 360 Kr. aarlig. Hertil kommer en ikke uvæsentlig Forhøjelse af Børnetillæggene, nemlig paa 201 Kr., 168 Kr. og 138 Kr. i henholdsvis 1., 2. og 3. Kommunegruppe. De kronisk syge faar automatisk samme Forhøjelse som Invalididentemodtagerne. For de kommunehjælpsunderstøttede er den almindelige Maksimumsgrænse forhøjet, det vil sige for Ægtepar uden Børn med 168, 141 og 113 Kr. henholdsvis i de tre Kommunegrupper, hvortil kommer Forhøjelsen af Børnetillæggene. For svangre og digevende Kvinder er der gennemført en god Lov om Mælkehjælp, og endelig yder Arbejdsløshedsloven af 1. Marts alle Forsørgere et betydeligt Huslejetilskud, et Børnetillæg paa godt 300 Kr. aarlig pr. Barn indtil det 17de Aar og desuden særdeles forsvarlige Understøttelser pr. Arbejdsløshedsdag.

Saadan er Stillingen, og derfor kan jeg ikke tilsige mit Partis Støtte til yderligere sociale Foranstaltninger i den Form, der indeholdes i det foreliggende Lovforslag. Dette Forslag bygger paa en Midlertidighed, hvis Forudsætninger ikke mere er til Stede; det er ilde lidt i vide Kredse af dem, der har været henvist til at bruge Mærkerne i Butikkerne. De i forrige Samling gennemførte sociale Forbedringer yder den Kompensation for Prisstigning, som med Rimelighed kan forlanges, og endelig er Landets økonomiske og finansielle Forhold aldeles ikke af en saadan Beskaffenhed, at man sorgløst kan blive ved at se bort fra den maaske ikke fjerntliggende Mulighed, at Vognen vender, og det atter gaar nedad med Konjunkturerne.

Der kan, som jeg allerede har paapeget, være visse Befolkningsklasser, som endnu ikke har faaet Kompensation for Udgiftstigningen. Kan vi for deres Vedkommende finde frem til en Form, hvorunder der kan ydes dem en rimelig og forsvarlig Haandsrækning, skal jeg med Glæde yde mit Bidrag hertil, men en Genoptagelse af Rabatkortsystemet som saadant skal man som sagt ikke vente mit Partis Medvirken til.

Søren Olesen: Det er kun fire Maaneder, siden Rigsdagen vedtog en udførlig Lov om Alders- og Invalidere. Vort Parti stemte dengang for et noget højere Grundbeløb, og det er vi ogsaa stadig Tilhængere af. Naar der nu allerede her igen foreligger to Forslag til Forbedring af Alders- og Invalidere-modtagernes Kaar, kan man ikke helt frigøre sig for den Tanke, at det ogsaa her noget drejer sig om, hvilket af de to Partier der skal have Lov til at være Julenisse; man mærker stadig væk en underlig Iver for at komme hinanden i Forkøbet eller for at overbyde hinanden. Vi er saa inderligt imod, at man stadig væk gør dette Spørgsmaal til et politisk Tovtrækkeri; vi synes, at Rigsdagen ved de Forhandlinger, der foregaar i Udvalg og paa anden Maade, burde kunne enes om det, og man bør efter vor Mening ikke paa den Maade, som Tilfældet her er, søge, om jeg saa maa sige, at købe Stemmer hos de gamle eller Invaliderne — saa burde Lovforslaget snarere have heddet Forslag til Lov om Hjælp til Indkøb af Stemmer.

Hvis man endelig interesserer sig saa meget for, at de gamle og Invaliderne skal have billigere Varer, vil jeg anbefale den ærede Ordfører Hr. Strøm at interessere sig for en mere naturlig Billiggørelse af Varerne. Jeg tænker her paa, at der betales høj Told af Kaffe, Afgift af Kaffeestatning — som det i Forvejen kan være strengt nok at drikke — og baade Told og Afgift af Tobak. Vi er klar over, at den Fordyrelse af Varerne, der herved sker, i betydelig Grad kommer til at ramme netop de gamle. Hvorfor kan vi saa ikke blive enige om at yde dem Hjælp paa en Maade, saa det kommer dem virkelig til gode, og saaledes at ikke alene de, men hele den mindrebedmedlede Del af Befolkningen vil faa Nytte af de billigere Varer?

Vi er Modstandere af Rabatkortsystemet, vi mener, det er et daarligt System. Det er ikke et System, vi kan være bekendt — saaledes som allerede det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen har paapeget —, at vi skal stille den mindrebedmedlede Del af Befolkningen i en særlig Gruppe derved, at de skal staa i Butikkerne med den Slags Mærker. Hvis der endelig skal være Tale om et Tillæg til Rentemodtagerne, synes jeg, det bør have Form af en kontant Udbetaling, saa de selv kan raade for, hvad de skal købe for Pengene, hvad de vil bruge dem til, saa de paa den Maade bliver ligestillede med den øvrige Del af Befolkningen. Hvis der ved Udvalgsbehandlingen kommer Forslag frem i